

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 349

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 iunie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
177.	— Lege privind declararea zilei de 14 mai Ziua dreptului internațional umanitar	2	Decizia nr. 201 din 9 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru 6–7	
587.	— Decret pentru promulgarea Legii privind declararea zilei de 14 mai Ziua dreptului internațional umanitar....	2	Decizia nr. 204 din 29 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13–19 și art. 20–26 din Legea nr. 176/2010	8–12
★				
178.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2012 privind reglementarea reîncadrării personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, redistribuit din unitățile sanitare propuse pentru reorganizare în cămine de bătrâni, la unitățile sanitare care își reiau activitatea	3		
588.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2012 privind reglementarea reîncadrării personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, redistribuit din unitățile sanitare propuse pentru reorganizare în cămine de bătrâni, la unitățile sanitare care își reiau activitatea.....	3		
★				
181.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2011 pentru stabilirea măsurilor privind verificarea și controlul unităților sanitare cu paturi de către Ministerul Sănătății și instituțiile din subordinea acestuia	4		
591.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2011 pentru stabilirea măsurilor privind verificarea și controlul unităților sanitare cu paturi de către Ministerul Sănătății și instituțiile din subordinea acestuia.....	4		
DECIZII ALE SENATULUI		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
5.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 13–14 iunie 2013	5	344. — Hotărâre pentru completarea art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar	13
6.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 17–18 iunie 2013	5		
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
		114.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății CRUX INSURANCE BROKER — S.R.L.	14
		116.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății VISIONWARE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	14–15
		126.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății SHANTI DO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15
		127.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății RENKER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15–16
		★		
			Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind declararea zilei de 14 mai Ziua dreptului internațional umanitar**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se declară ziua de 14 mai Ziua dreptului internațional umanitar.

Art. 2. — (1) În scopul marcării Zilei dreptului internațional umanitar se organizează, la nivel național sau local, o serie de manifestări cultural-educative și științifice consacrate cunoașterii și promovării dreptului internațional umanitar.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot acorda sprijin în vederea organizării și derulării în bune condiții a manifestărilor prevăzute la alin. (1).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 11 iunie 2013.

Nr. 177.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind declararea zilei de 14 mai
Ziua dreptului internațional umanitar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea zilei de 14 mai Ziua dreptului internațional umanitar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iunie 2013.

Nr. 587.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 50/2012 privind reglementarea reîncadrării personalului
de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, redistribuit
din unitățile sanitare propuse pentru reorganizare în cămine
de bătrâni, la unitățile sanitare care își reiau activitatea**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50 din 12 septembrie 2012 privind reglementarea reîncadrării personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, redistribuit din unitățile sanitare propuse pentru reorganizare în cămine de bătrâni, la unitățile sanitare care își reiau activitatea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 19 septembrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 11 iunie 2013.
Nr. 178.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 50/2012 privind reglementarea
reîncadrării personalului de specialitate medico-sanitar
și auxiliar sanitar, redistribuit din unitățile sanitare propuse
pentru reorganizare în cămine de bătrâni, la unitățile sanitare
care își reiau activitatea**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2012 privind reglementarea reîncadrării personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, redistribuit din unitățile sanitare propuse pentru reorganizare în cămine de bătrâni, la unitățile sanitare care își reiau activitatea și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iunie 2013.
Nr. 588.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2011 pentru stabilirea măsurilor privind verificarea și controlul unităților sanitare cu paturi de către Ministerul Sănătății și instituțiile din subordinea acestuia

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 18 din 24 august 2011 pentru stabilirea măsurilor privind verificarea și controlul unităților sanitare cu paturi de către Ministerul Sănătății și instituțiile din subordinea acestuia, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII.2 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 29 august 2011, cu următoarele completări:

1. La articolul 1 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În exercitarea funcției de autoritate centrală în domeniul sănătății, Ministerul Sănătății verifică, controlează și dispune măsurile legale care se impun, în vederea aplicării prezentei ordonanțe.”

2. La articolul 3 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Reprezentanții ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie desemnați pentru a face parte din comisia mixtă de control participă, potrivit specialității și atribuțiilor specifice funcției, la efectuarea controlului și întocmirea raportului de control în urma verificărilor efectuate.”

3. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — Nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (3), (5) și (7) se sancționează, în funcție de entitatea controlată, conform prevederilor legale în vigoare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 11 iunie 2013.

Nr. 181.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2011 pentru stabilirea măsurilor privind verificarea și controlul unităților sanitare cu paturi de către Ministerul Sănătății și instituțiile din subordinea acestuia

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2011 pentru stabilirea măsurilor privind verificarea și controlul unităților sanitare cu paturi de către Ministerul Sănătății și instituțiile din subordinea acestuia și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 7 iunie 2013.

Nr. 591.

DECIZII ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 13—14 iunie 2013

În conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 13—14 iunie 2013, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Cristian-Sorin Dumitrescu, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 12 iunie 2013.

Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 17—18 iunie 2013

În conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 17—18 iunie 2013, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Cristian-Sorin Dumitrescu, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 12 iunie 2013.

Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 201**

din 9 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dabb Consulting” — S.R.L. din Ciorogârla în Dosarul nr. 37.012/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 104D/2013.

La apelul nominal răspunde pentru autoarea excepției avocatul Toma Călin Valentin, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că sunt cazuri în care se plătește taxa de timbru pentru capete de cerere alternative, dublându-se taxa de timbru, deși beneficiul este unul singur. Astfel, se ajunge ca taxa de timbru să fie plătită de două ori, deși beneficiul este unul singur. Invocă decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 32/2008.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că atât capetele de cerere alternative, cât și cele succesive sunt capete de cerere diferite, astfel că se impune plata a două taxe de timbru. Invocă hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*.

Având cuvântul în replică, avocatul autoarei excepției arată că este diferență între caracterul succesiv și cel alternativ al capetelor de cerere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 37.012/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dabb Consulting” — S.R.L. din Ciorogârla cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare împotriva modului de stabilire a taxelor de timbru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, pentru realizarea în justiție a aceluiași drept material se plătesc mai multe taxe de timbru, identice și calculate la valoarea aceluiași drept material. În acest caz impunerea fiscală nu are o așezare justă, încălcându-se astfel art. 56 alin. (2) din Constituție, precum și accesul liber la justiție.

Tribunalul București — Secția a VI-a civilă, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că instanța de contencios constituțional a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit. Totodată, dispozițiile art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii ce trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De asemenea, s-a constatat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală.

Avocatul Poporului arată că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, justițiabilii pot obține scutiri, reduceri, amânări sau eșalonări de la plata taxelor judiciare de timbru, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 722 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 2 august 2011.

Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție.

Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 2 și art. 14 din Legea nr. 146/1997, față de prevederile art. 56 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora *„Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”*, consideră că plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu următorul conținut:

— Art. 2: *„(1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:*

- a) până la valoarea de 50 lei — 6 lei;*
- b) între 51 lei și 500 lei — 6 lei + 10% pentru ce depășește 50 lei;*

c) între 501 lei și 5.000 lei — 51 lei + 8% pentru ce depășește 500 lei;

d) între 5.001 lei și 25.000 lei — 411 lei + 6% pentru ce depășește 5.000 lei;

e) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.611 lei + 4% pentru ce depășește 25.000 lei;

f) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.611 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;

g) peste 250.000 lei — 6.611 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.

(1¹) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor în constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii în constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.

(1²) Cererile de valoare redusă, soluționate potrivit procedurii speciale prevăzute de titlul X al cărții a VI-a din Codul de procedură civilă, se timbrează cu 50 lei, dacă valoarea cererii nu depășește 2.000 lei, și cu 150 lei, pentru cereri a căror valoare depășește 2.000 lei.

(1³) Cererile privind ordonanța de plată se timbrează cu 150 lei.

(2) În cazul contestației la executarea silită și al opoziției la executare, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 194 lei, indiferent de valoarea contestată.

(3) Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se va face potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 28 alin. (2) din prezenta lege.”;

— Art. 14: „Când o acțiune are mai multe capete de cerere, cu finalitate diferită, taxa judiciară de timbru se datorează pentru fiecare capăt de cerere în parte, după natura lui, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 56 alin. (2) referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale. Totodată, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. 14 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dabb Consulting” — S.R.L. din Ciorogârla în Dosarul nr. 37.012/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă.

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2013.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARIU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 s-a pronunțat de nenumărate ori, respingând-o ca neîntemeiată. Exemple, în acest sens, sunt Decizia nr. 570 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 4 iulie 2011, Decizia nr. 569 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 4 iulie 2011, și Decizia nr. 450 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 1 iulie 2011.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 146/1997, Curtea reține că dispozițiile criticate dispun că pentru o acțiune care are mai multe capete de cerere, cu finalitate diferită, taxa judiciară de timbru se datorează pentru fiecare capăt de cerere în parte, după natura lui. Analizând textul de lege criticat și criticile de neconstituționalitate prin raportare la elementele de fapt ale cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aspectele relevate de autoarea excepției țin de modul de aplicare și de interpretare a normelor criticate, ce nu pot fi convertite în vicii de constituționalitate menite să justifice contrarietatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

De altfel, însuși textul de lege criticat prevede că taxa judiciară de timbru se datorează pentru fiecare capăt de cerere în parte, după natura lui, doar atunci când o acțiune are mai multe capete de cerere, cu finalitate diferită, iar nu și în celelalte cazuri. Aspectele referitoare la determinarea finalității capetelor de cerere pentru a stabili taxa judiciară de timbru ce se datorează nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204

din 29 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de Kerekes Karoly în Dosarul nr. 340/43/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Cornelia Brîndușa Novac în Dosarul nr. 5.049/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor conexe nr. 949D/2012 și nr. 1.100D/2012 ale Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Agenția Națională de Integritate, directorul Direcției juridice, control, relații publice și comunicare, Ioana Lazăr, cu delegații depuse la dosare. Lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că dosarele au fost conexe în Ședința din 20 noiembrie 2012, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 27 noiembrie 2012 și, ulterior, pentru datele de 5 decembrie 2012, 11 decembrie 2012 și 12 decembrie 2012. La această dată, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 6 și art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus repunerea cauzelor pe rol pentru data de 12 februarie 2013, când Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 13 februarie 2013 și, ulterior, pentru datele de 28 februarie 2013, 28 martie 2013, 3 aprilie 2013, 4 aprilie 2013 și 18 aprilie 2013. La această dată, în temeiul art. 58 alin. (4)

din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus repunerea cauzelor pe rol pentru data de 29 aprilie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele expuse pe larg la termenele anterioare, reținute în încheierile de ședință.

Reprezentantul Ministerului Public, menținând concluziile formulate la termenele anterioare, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă în ceea ce privește prevederile art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 și ca neîntemeiată în ceea ce privește celelalte prevederi ale aceleiași legi, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2012, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 17 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 340/43/2011, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010.**

Excepția a fost ridicată de Kerekes Karoly într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate în legătură cu încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese.

Prin Încheierea din 2 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.049/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și a art. 1 alin. (3),**

art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010.

Excepția a fost ridicată de Cornelia Brîndușa Novac într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate în legătură cu încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia formulează, pe de o parte, critici de neconstituționalitate extrinsecă, potrivit cărora modul de adoptare a Legii nr. 176/2010 contravine art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție. Astfel, prevederile art. 13—19 și art. 27—32 au fost adoptate de Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, și de Senat, în calitate de Cameră decizională, deși domeniul de reglementare al acestor texte de lege este de instituire a unor fapte ca având natură contravențională, a unor proceduri de soluționare a plângerilor contravenționale și de incriminare a unor fapte ca infracțiuni. Or, potrivit art. 75 alin. (1) raportat la art. 73 alin. (3) lit. h), m) și art. 44 din Constituție, aceste legi de natură organică se supun spre dezbateră Senatului, în calitate de primă Cameră sesizată, și Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională. În cauza de față, textul adoptat de Camera Deputaților a suferit o serie de modificări la Senat, inclusiv în ceea ce privește art. 13—19 și art. 27—32 din lege, astfel încât revenirea acestor texte de lege la Camera sesizată era obligatorie, Camera Deputaților având competența de a decide în mod definitiv, în procedură de urgență.

De asemenea, autorii susțin că la adoptarea textului Legii nr. 176/2010 nu au fost avute în vedere dispozițiile obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010. Textul Legii nr. 176/2010, în forma în care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 2 septembrie 2010, este o reproducere fidelă a textului legii care a fost declarată neconstituțională prin decizia menționată. Or, potrivit jurisprudenței Curții (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 91 din 10 octombrie 1995), Parlamentul nu este îndreptățit să confirme o normă neconstituțională, care își păstrează acest caracter cât timp legiuitorul nu a modificat-o. Tot astfel, nici modificarea sau completarea dispoziției legale criticate nu poate acoperi neconstituționalitatea constatată de către Curtea Constituțională, actele normative succesive de modificare și completare fiind lovite de același viciu de neconstituționalitate în măsura în care confirmă soluția legislativă declarată neconstituțională din punct de vedere intrinsec sau extrinsec.

Pe de altă parte, autorii excepției formulează critici de neconstituționalitate intrinsecă, referindu-se, în principal, la faptul că Agenția Națională de Integritate, prin natura ei, reprezintă, în continuare, o structură paraconstituțională, nepermisă de Legea fundamentală. Prin activitatea și procedurile specifice, aceasta reprezintă o instituție cu caracter jurisdicțional, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) raportat la art. 116 alin. (2) și art. 126 alin. (1). Astfel, procedura de evaluare a averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților, urmată de inspectorii de integritate, prezintă elemente specifice activității organelor de cercetare penală sau instanțelor judecătorești, astfel: în cadrul activității de evaluare, inspectorii de integritate administrează și evaluează probe, solicită informații necesare de la orice instituție, autoritate publică, persoană juridică de drept public ori privat, solicită efectuarea de expertize, în urma cărora apreciază, printr-un raport de evaluare, dacă averea este nejustificată sau dacă există conflicte de interese ori incompatibilități. Așadar, raportul de evaluare are efecte similare unui rechizitoriu/hotărâri judecătorești, inspectorul de integritate

având, în realitate, competența legală de „a spune dreptul”, activitate permisă numai instanțelor judecătorești.

Mai mult, sarcina probei este răsturnată, cel care a primit raportul de evaluare fiind în situația de a-și dovedi nevinovăția sau neîncălcarea dispozițiilor legale. Toate acestea demonstrează încălcarea art. 23 alin. (11), art. 44 alin. (8) și (9) și art. 124 alin. (2) din Constituție, dar și a considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010. Împrejurarea că raportul de evaluare poate fi contestat în justiție nu infirmă caracterul jurisdicțional al activității Agenției Naționale de Integritate, dat fiind că raportul întocmit de această autoritate enunță, în partea de concluzii, constatarea încălcării ordinii de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aspect specific activității de jurisdicție. Un argument în plus îl constituie caracterul definitiv al actelor ce emană de la Agenția Națională de Integritate, acesta fiind specific actelor de jurisdicție.

Totodată, autorii susțin că prevederile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010 contravin art. 26 din Constituție, art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, deoarece prevăd, în continuare, obligația publicării declarațiilor de avere și de interese pe pagina de internet a Agenției Naționale de Integritate și a instituției unde persoanele vizate de lege au obligația de a le depune. Or, expunerea nejustificată și repetată pe pagina de internet sau la avizierul instituției a datelor referitoare la averea și interesele persoanelor cărora legea le este aplicabilă încalcă dreptul la viață privată. Averea este un atribut al persoanei, iar publicitatea acestui element, chiar și numai prin indicarea locului situării, încalcă dreptul persoanelor vizate de Legea nr. 176/2010 la imagine proprie și la viață privată și produce, totodată, noi criterii de discriminare, în baza situației materiale, în contradicție cu art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010 și nr. 415 din 14 aprilie 2010, precum și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Stafford împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 2002.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege contestate nu contravin dispozițiilor constituționale, întrucât activitatea Agenției Naționale de Integritate nu este o activitate cu caracter jurisdicțional, atâta vreme cât această autoritate nu pronunță hotărâri cu putere de lucru judecat, nu are competența de a soluționa în mod irevocabil litigii și nici de a sancționa încălcările legii, ci doar, prin intermediul inspectorilor de integritate, evaluează anumite situații, în sensul de a aprecia dacă acestea intră sau nu în câmpul noțiunilor de incompatibilitate sau conflict de interese. De asemenea, consideră că prevederile Legii nr. 176/2010 sunt constituționale, deoarece între data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și data intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010, activitatea Agenției Naționale de Integritate a fost suspendată, iar acest act normativ conține dispoziții care reglementează situația probelor administrate și a actelor procesuale efectuate la instanțe și organele de urmărire penală înainte de data publicării deciziei Curții, astfel că această decizie are putere numai pentru viitor, neinfluențând situația respectivelor acte. Prin urmare, Agenția Națională de Integritate desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere,

a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată în sensul celor constatate prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate privind procedura de legiferare, precizează că, prin Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, Curtea Constituțională a stabilit că legea criticată a fost adoptată cu respectarea principiului bicameralismului, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție. Arată că o inițiativă legislativă poate fi modificată ori completată de prima Cameră sesizată, fără ca decizia acesteia să fie limitată de conținutul inițiativei legislative în forma depusă de inițiator, după cum tot astfel, Camera decizională are dreptul de a modifica, de a completa ori de a renunța la inițiativa în cauză.

De asemenea, legea supusă controlului de constituționalitate este în concordanță cu jurisprudența Curții Constituționale, în condițiile în care obiectul de reglementare al inițiativei legislative supuse dezbaterii Camerei Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, este același cu cel al legii adoptate de Senat, în calitate de Cameră decizională, iar în dezbaterile unei inițiative legislative, Camerele au un drept propriu de decizie, pe care Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, l-a limitat numai la obligativitatea dezbaterii în ambele Camere a aceluiași text (același conținut și aceeași formă ale inițiativei legislative) și nu la obligativitatea adoptării unor soluții identice. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 1.093 din 15 octombrie 2008 și nr. 710 din 6 mai 2009.

Referitor la celelalte critici de neconstituționalitate, Guvernul arată că Agenția Națională de Integritate este o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, fiind înființată prin lege organică, în conformitate cu dispozițiile art. 117 alin. (3), art. 73 alin. (3) lit. t) și art. 76 alin. (1) din Constituție. Având în vedere activitățile administrative desfășurate de Agenție, pe baza unei proceduri administrative stabilite de lege și supuse controlului judecătoresc, apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1) din Constituție. Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, deoarece nu soluționează cazuri litigioase, nu pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, procedura de evaluare neidentificându-se cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Totodată, apreciază că este respectat principiul constituțional privind separația puterilor în stat, deoarece raportul de evaluare întocmit de inspectorul de integritate poate fi contestat la instanța judecătorească competentă, conform procedurii prevăzute de lege, acest raport neproducând efecte juridice până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii instanței judecătorești.

Cu privire la obligația depunerii declarațiilor de avere și de interese, consideră că reglementarea criticată nu conține dispoziții discriminatorii, ci se aplică tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.082 din 8 septembrie 2009.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în Dosarul nr. 1.528D/2011 al Curții Constituționale, prilej cu care a apreciat că prevederile din

Legea nr. 176/2010 supuse controlului de constituționalitate sunt neconstituționale, deoarece anumite soluții legislative prevăzute de aceste texte legale sunt similare celor declarate neconstituționale prin deciziile Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și nr. 1.018 din 19 iulie 2010.

Astfel, precizează că art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010, care reglementează afișarea și menținerea declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese pe pagina de internet a instituției ori la avizierul propriu, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acestora, art. 12, potrivit căruia Agenția îndeplinește activitatea de evaluare din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice ori juridice, art. 15, care dă posibilitatea inspectorului de integritate să solicite tuturor instituțiilor și autorităților publice, alte persoane juridice de drept public sau privat, precum și persoanelor fizice, documentele și informațiile necesare desfășurării activității de evaluare și, corelativ, obligația acestora de a le transmite, în termen de cel mult 30 de zile, precum și art. 16 din legea criticată, care reglementează posibilitatea de a se dispune efectuarea unei expertize extrajudiciare pentru lămurirea tuturor aspectelor privind diferențele semnificative, mențin soluțiile legislative declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, astfel încât contravin art. 147 alin. (4) din Constituție. Dată fiind puterea de lucru de judecat de care se bucură, alături de actele jurisdicționale, și deciziile Curții Constituționale, atât sub aspectul dispozitivului, dar și al considerentelor pe care se sprijină acesta, Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate încalcă și dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4), art. 23 alin. (11), art. 26, art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare de Agenția Națională de Integritate, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, și prevederile art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 stabilesc atribuțiile Agenției Naționale de Integritate de desfășurare a activității de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege; art. 6 alin. (1) lit. e) instituie una dintre atribuțiile persoanelor responsabile cu implementarea prevederilor referitoare la declarațiile de avere și declarațiile de interese, constând în afișarea și menținerea declarațiilor de avere și ale

declarațiilor de interese, pe pagina de internet a instituției, dacă aceasta există, sau la avizierul propriu; art. 10 enumeră activitățile desfășurate de inspectorii de integritate; art. 12 alin. (1) și (2) reglementează îndeplinirea, de către Agenție, a activității de evaluare din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice; art. 13—19 cuprind reguli privind evaluarea averii, iar art. 20—26 privesc evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 44 alin. (8) și (9) privind prezumția de liceitate a averii și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții numai în condițiile legii, art. 75 alin. (4) și (5) privind procedura adoptării unor prevederi de către prima Cameră sesizată și de către Camera decizională, art. 116 alin. (2) privind organizarea altor organe de specialitate, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, precum și dispozițiilor cuprinse în art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Din analiza actelor aflate la dosare, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în Dosarul nr. 340/43/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 5.049/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în cauze având ca obiect anularea rapoartelor de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a identificat elemente de încălcare a legislației privind regimul juridic al conflictelor de interese.

În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 13—19 cuprinse în secțiunea a 2-a „Evaluarea averii” din Legea nr. 176/2010 nu au legătură cu soluționarea cauzelor câtă vreme litigiile deduse judecării instanțelor judecătorești se circumscriu sferei de incidență a prevederilor art. 20—26 cuprinse în secțiunea a 3-a „Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților” din Legea nr. 176/2010. Așa fiind, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei”, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010.

2. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi de lege criticate, Curtea constată următoarele:

Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 176/2010, Curtea reține că Legea privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative a fost supusă controlului de constituționalitate *a priori*, exercitat prin

raportare la dispozițiile art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție, invocate și în cauza de față (a se vedea Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010). Cu acel prilej, Curtea a statuat că legea a fost adoptată cu respectarea principiului bicameralismului, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție și că, „în practică, [...], se pot ivi situații în care unul și același act normativ să cuprindă dispoziții care aparțin mai multor domenii de reglementare, care intră în competența decizională a ambelor Camere. Pentru astfel de situații, dispozițiile art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție prevăd că, *«În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență»*, respectiv *«Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere.»*”

În aceste condiții, întrucât criteriile de partajare a competențelor celor două Camere, precum și modalitatea de soluționare a unor eventuale conflicte de competențe sunt expres prevăzute în Legea fundamentală, Curtea a constatat că fiecare Cameră a Parlamentului este obligată să aplice întocmai dispozițiile art. 75 din Constituție.

Considerentele reținute în Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, citată mai sus, își păstrează valabilitatea și în cauza de față, Curtea reținând, din urmărirea procesului legislativ, desfășurat în cele două Camere ale Parlamentului ulterior acestei decizii, că Legea privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, și de Senat, în calitate de Cameră decizională, devenind, ulterior promulgării, Legea nr. 176/2010.

În continuare, referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, Curtea constată că acestea au mai fost examinate de instanța de contencios constituțional în cadrul controlului de constituționalitate *a posteriori*. Astfel, Curtea a statuat că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, și Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013).

De asemenea, Curtea a mai reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise, care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, deoarece se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri învestite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Totodată, Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală. De asemenea, Curtea a constatat ca fiind neîntemeiată critica referitoare la compararea raportului de evaluare întocmit de inspectorul de integritate cu rechizitoriul, deoarece acest din urmă act produce efecte juridice față de un cetățean învinuit/inculpat într-o cauză, legitimând luarea unui set de măsuri restrictive. În plus, în condițiile legii, raportul inspectorului de integritate poate fi contestat la instanța de contencios administrativ (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului fundamental la viață intimă, familială și privată prin publicarea declarațiilor de interese, Curtea

subliniază că dreptul la viață intimă, familială și privată nu este absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009).

În același sens, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește prin art. 8 paragraful 2 că dreptul la respectarea vieții private poate face obiectul unor restricții dacă sunt prevăzute de lege și dacă constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Aplicând aceste principii în prezenta cauză, Curtea constată, pe de o parte, că soluția legislativă a publicării declarațiilor de interese este justificată prin prisma scopului legal al Agenției Naționale de Integritate de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenire a corupției instituționale, iar, pe de altă parte, că publicarea acestor declarații se realizează, potrivit art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010, prin anonimizarea datelor cu caracter personal, fiind astfel asigurate garanții împotriva unor ingerințe arbitrare. În aceste condiții, Curtea nu poate reține critica privind încălcarea dispozițiilor art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sfârșit, Curtea constată că, în raport de criticile formulate, prevederile de lege nu contravin celorlalte dispoziții din Legea fundamentală invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Kerekes Karoly în Dosarul nr. 340/43/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Cornelia Brîndușa Novac în Dosarul nr. 5.049/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale acelorași instanțe judecătorești și constată că celelalte prevederi criticate din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 72/2013

privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (3) al articolului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 72/2013 privind aprobarea normelor metodologice pentru determinarea costului standard per elev/preșcolar și stabilirea finanțării de bază a unităților de învățământ preuniversitar de stat, care se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din T.V.A. prin bugetele locale, pe baza costului standard per elev/preșcolar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 13 martie 2013, se introduc patru noi alineate, alineatele (4)—(7), cu următorul cuprins:

„(4) În cazuri excepționale, inclusiv cele prevăzute la art. 4 alin. (5), atunci când sumele calculate nu asigură plata drepturilor salariale prevăzute la art. 1 alin. (2) sau nu asigură plata cheltuielilor prevăzute la art. 1 alin. (4) la unele unități de învățământ cu personalitate juridică, în cadrul sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată, aprobate județului/municipiului București prin legea bugetului de stat, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, cu asistența tehnică de specialitate a inspectoratelor școlare, pot efectua redistribuiri ale sumelor repartizate pe comune,

orașe, municipii și sectoare ale municipiului București cu această destinație.

(5) Redistribuirea sumelor între unități de învățământ cu personalitate juridică din cadrul aceleiași unități administrativ-teritoriale se aprobă de consiliul local, la propunerea primarului, cu avizul conform al inspectoratului școlar.

(6) Redistribuirea sumelor între unități de învățământ cu personalitate juridică, potrivit prevederilor alin. (4) și (5), conduce implicit la modificarea bugetelor inițiale aprobate, calculate pe baza costurilor standard per elev/preșcolar.

(7) Aprobarea redistribuirii sumelor între unități de învățământ cu personalitate juridică, pentru cheltuielile prevăzute la art. 1 alin. (2) și (4), se va face numai după verificarea de către inspectoratul școlar a modului de angajare și utilizare a sumelor alocate pentru finanțarea de bază, pe baza costurilor standard per elev/preșcolar, și după verificarea corelării numărului de personal cu numărul de elevi/preșcolari. În urma verificării, inspectoratul școlar împreună cu ordonatorii de credite, pe responsabilitatea acestora, stabilesc sumele ce pot fi redistribuite.”

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 4 iunie 2013.

Nr. 344.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății CRUX INSURANCE BROKER — S.R.L.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor emise în aplicarea acesteia,

potrivit Notei Direcției autorizări și avizări nr. AA/B-3253 din 14 mai 2013, aprobată de președintele Autorității de Supraveghere Financiară, privind aprobarea cererii Societății CRUX INSURANCE BROKER — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea CRUX INSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Regina Maria, nr. 25, et. 1, camerele 4 și 9, sectorul 4, număr de ordine în registrul comerțului J40/3365/14.03.2013, cod unic de înregistrare 31364443/14.03.2013, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro, copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

București, 3 iunie 2013.
Nr. 114.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății VISIONWARE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor emise în aplicarea acesteia,

potrivit Notei Direcției autorizări și avizări nr. AA/B-3735 din 21 mai 2013, aprobată de președintele Autorității de Supraveghere Financiară, privind aprobarea cererii Societății VISIONWARE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea VISIONWARE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Iuliu Maniu nr. 7, corp A, sc. 2, et. 2, camera 51A, sectorul 6, număr de ordine în registrul comerțului J40/358/14.01.2013, cod unic de înregistrare 31085236/14.01.2013, este autorizată

să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări, pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro, copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a

documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

București, 3 iunie 2013.
Nr. 116.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare
a Societății SHANTI DO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor emise în aplicarea acesteia,

potrivit Notei Direcției autorizări și avizări nr. AA/B-1939 din 8 mai 2013, aprobată de președintele Autorității de Supraveghere Financiară, privind aprobarea cererii Societății SHANTI DO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea SHANTI DO BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Reșița, Bd. Republicii nr. 8, bl. 8, sc. 6, parter, ap. 1, județul Caraș-Severin, număr de ordine în registrul comerțului J11/510/03.10.2012, cod unic de înregistrare 30740949/03.10.2012, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări, pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro, copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

București, 4 iunie 2013.
Nr. 126.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare
a Societății RENKER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor emise în aplicarea acesteia,

potrivit Notei Direcției autorizări și avizări nr. AA/B-2170 din 9 mai 2013, aprobată de președintele Autorității de Supraveghere Financiară, privind aprobarea cererii Societății RENKER BROKER DE ASIGURARE – S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea RENKER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Cornu Luncii nr. 2—4, et. 1, biroul nr. 2, sectorul 3, număr de ordine în registrul comerțului J40/3723/21.03.2013, cod unic de înregistrare 31397572/22.03.2013, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări, pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro, copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Dan Radu Rușanu

București, 4 iunie 2013.
Nr. 127.

★

RECTIFICĂRI

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 21 decembrie 2012, se face următoarea rectificare:

— la art. 9 partea introductivă, în loc de: „*Membrii A.S.F. ...*” se va citi: „*Membrii Consiliului A.S.F. ...*”

★

În cuprinsul Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 378/2013 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 219/2007 pentru aprobarea regulilor privind înregistrarea operatorilor în agricultura ecologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 27 mai 2013, se face următoarea rectificare:

— la art. I pct. 2 [cu referire la norma de la art. 2 alin. (2¹) din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 219/2007], în loc de: „*...conform prevederilor art. 68 din...*” se va citi: „*...conform prevederilor art. 86 din...*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

